

troer; at man vil gjøre hele Krigsbevæsenet, og saaa Mandskabet, en større Tjeneste ved at ordne det saaledes, at det Antal Mandskab, der udskrives hvert Aar, betragtes som fastholdt ved den staaende Hær og Krigsreserven! — det vil sige i Linien, — „hvad enten det indkalbes til Svælse eller ikke“. Da var altsaa den ærede Rigsdagsmand af den bestemte Formening, at man skulde fastholde alt Mandskab som Reserve; det skulde, enten det var tilbeelt en Afdeling eller ikke, blive staaende til Krigsministeriets Disposition, hvilket han yderligere mitiverede derved, at det Mandskab, der engang er udskrevet til den staaende Hær i Krigsreserven, skal holdes under samme Vilkaar, forbi man da har et stort Antal yngre Mandskab at tage af og paa den Maade udgaaer at gribe ind i Forstærkningsmandskabet. Nu er Regjeringen gaaet ind paa denne den ærede Rigsdagsmands Idee; den har affattet en Paragraph, som optog den Tanke, for hvilken han udtalte sig for 2 Aar siden, og for at fyldestgjøre denne Tanke, for at bringe det Hele i System, har man maattet foretage en Deel Forandringer i den nugjældende Værnepligtslov, men nu har den ærede Rigsdagsmand skiftet Mening (Tscherning: Nei!). So tillad mig, det er Tilfældet (Tscherning: Nei!). Den Tanke, han udtalte i § 7, var, at alt det udskrevne Mandskab skulde staae til Hærens Disposition, hvad enten det indkalbtes til Svælse eller ikke (Tscherning: Men ikke indbeelt!). Sa alt det Mandskab skulde fastholdes i Linien, saaledes har han udtalt sig, men denne Bestemmelse vil han nu have forandret, idet han vil have den paagjældende § 20 affattet saaledes: „Alt det udskrevne og en Afdeling tilbeelte Mandskab bliver, hvad enten det er udskrevet til den egentlige Land- eller Søkrigstjeneste eller som Militairarbejder, i 8 Aar at henregne til Hærens eller Søværnets Linie“. Spørgsmaalet bliver nu, hvorledes der bliver at forholde med det Mandskab, der vel er udskrevet, men ikke tilbeelt nogen Afdeling, men herpaa findes der intetsomhelst Svar. Dette Svar vilde være tilstede, hvis § 24 af den nugjældende Værnepligtslov fandtes i Udkastet, men det gjør den ikke; thi § 19, der har noget Lighed med den, indeholder noget ganske Andet.

Denne Paragraph; som handler om det Mandskab, der ikke henføres under Udskrivningen, finder Anvendelse, dersom den fra Monarchiet udgaaende Udskrivningslov; mod hvad der nu finder Sted; skulde udtale, at kun en begrænset Deel af den udskrivningspligtige Masse bliver at udskrive, da er det, at der eksisterer en heel Deel Mandskab, som ikke er henført under Udskrivningen, og med Hensyn til hvilket denne Paragraph finder sin Anvendelse, idet der deri udtales, at denne Deel af Mandskabet skal i 2 Aar holdes parat til en senere eventuel Udskrivning, forsaavidt en ny Udskrivningslov maatte udgaae for dets Vedkommende. For det Mandskab, der ikke er udskrevet og altsaa heller ikke indkalbt, giver denne Paragraph derimod aldeles ingen Bestemmelse; og da en saadan Bestemmelse heller ikke findes andetsteds, saa er her en Lacune, som maa udfyldes, hvis den omgvaestionerede Endring, som den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet til § 20, skulde kunne bruges. Jeg bemærkede før, at man ved at fyldestgjøre det, som den ærede Rigsdagsmand har givet tilkjende for et Par Aar siden, blev nødsaget til at foretage Forandring i den nu eksisterende Værnepligtslov; man maatte saaledes indføre en Paragraph om „Bytning af Vilkaar“, og denne Bytnings-Paragraph, nemlig § 26, staaer saaledes i den nærmeste Forbindelse med Affattelsen af § 20, som den findes i Regjeringens Udkast. Sdet nemlig „Stillingen“ er begrundet i, at man ved at antage en Forstærkningsmand til at opfylde Linien's Tjeneste, saaledes at Vedkommende da selv gaaer over i Forstærkningen, maatte sørge for, at det Mandskab, som i 8 Aar blev fastholdt i Linien, kunde erholde Leilighed til at arrangere sig paa en anden Maade end forekrevet i vedkommende Paragraph om Stillingen i Loven af 12te Februar 1849, blev derfor den omtalte Bytnings-Paragraph affattet, hvorved det tillades Mandskabet af Linien's forskjellige Aargange gjensidig at bytte med hinanden. Naar man nu forandrer § 20, saaledes som den ærede Rigsdagsmand ønsker det, bortfalder ogsaa al Anledning til at holde paa Bytnings-Paragraphen, som den er, og den maatte følges i Consequents af dette Endringsforslag udgaae.